

44 - 189β

1673. Ἀπόφασις τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Παναγιωτάκη Νικουσίου, δι’ ἐπιτρόπων, ἐν Μυκόνῳ, ἀπὸ 12 Αὐγούστου, περὶ ἀποζημιώσεως δι’ ἀνθρωποκτονίαν,
ἐν 56a, σ. 89 - 92.

(‘Η ἀπόφασις ὁρίζει νὰ δώσῃ ὁ ἐναγόμενος, φονεὺς τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνηλίκου ἐνάγοντος, ἀμέσως μὲν 20 ρεάλια πρὸς διατροφὴν του, μετὰ δὲ τὴν ἐνηλικίωσίν του ἔτερα 40, ὅπερ ἀποτελεῖ μᾶλλον ποινὴν τοῦ ἐναγομένου, ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀποζημιώσεως τοῦ ἐνάγοντος).

45 - 191a

1674. Ἀπόφασις Βοεβόδα Μυκόνου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, ἀπὸ 25 Ἀπριλίου, περὶ πωλήσεως προτικῶν ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, συναινέσει τῆς γυναικός.
ἐν 56a, σ. 94 - 96.

(‘Η μὴ «κακετογάδα» πρὸς ἐπιχείρησην ὑπαλλογούμενῷ ἐφ’ ὅσου συναντεῖται εἰς τοῦτο καὶ ἡ συζυγος, τῆς, συνεστῶτος τοῦ γαμου, εἴναι ἡ κυρία τῆς προικός, τοῦ ἀνδρὸς ἔχοντος ἐπ’ αὐτῇ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας).

46 - 191β

1674. Δάνειον ἐν Νάξῳ,
ἐν 195a, σ. 225 - 228.

(‘Η διφειλέτις παραδίδει εἰς τὸν δανειστὴν ὅλην τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς, διστὶς τοῦ λοιποῦ θὰ εἰσπράττῃ τὰ προϊόντα τῆς γῆς, τὰ μισθώματα κλπ., θ’ ἀποδίδῃ δὲ ταῦτα ἀμα τῇ καταβολῇ ὑπὸ τῆς διφειλέτιδος ἡ τῶν κληρονόμων τῆς τιμήματος τοῦ γρέους τῆς ἐκ ρεάλιων 110, διότι τὰ ὑπόλοιπα ρεάλια 100 θὰ συμψηφισθοῦν πρὸς τὰς εἰσπράξεις ἐκ μέρους τοῦ δανειστοῦ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀκινήτων).

47 - 192a

1675. Δωρεὰ ἐν ζωῇ, ἐν Νάξῳ,
ἐν 195a, σ. 228 - 232.

«...ἡ Γ. Γ. . . καὶ γνώμην ἀβίαστον κάμνει δυνατήν καὶ ἀκατάλυτον ντονατζιόνε πρὸς τὸν . . . ἀξάδελφόν της Ν. Γ. τὰ κάτωθεν ὄνοματισμένα ὑποστατικὰ πό χει καὶ τῆς εὑρίσκονται ἀπὸ προικιὸ ἐδικό της . . . διὰ πολλὲς χάρες

καὶ καλωσύνες ποὺ ἀπ' αὐτὸν ἔχει γνωρισμένες καὶ διὰ τὸ σιμότερον τῆς συγγενείας... Ὁ δὲ Ν. Γ. δεχόμενος τὴν καλήν της προθυμίαν καὶ τὸ σπλάγχνος τῆς συγγενικῆς ἀγάπης ὑπόσχεται καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἄλλον μέρος εἰς εὐχαρίστησιν καὶ ἀντιχάριταν τοῦ αὐτοῦ δωρήματος νὰ ἔχῃ πάντα τὴν ἔγνοια της σὲ ζωὴν καὶ θάνατον... Ἀκόμη λέγει καὶ τοῦτο: ὅτι, ἀν εἶχε τὴν εὐρῷ καμμία χρεία ἢ ἄλλη σωματικὴ ἀσθένεια ὅπου νὰ χρειάζεται βοήθεια καὶ ὁ αὐτὸς ἐξάδελφος νὰ μὴν τὴν ἐπισκέπτεται εἰς τὰ χρειαζούμενα ὅλα, νὰ ἔχῃ ἐξουσίαν νὰ ἀπλώθη ὅπου εἶχεν δελίσει ἀπὸ τὰ καλά της νὰ πουλῇ διὰ νὰ κυβερνᾶται...».

48 - 192β

1675. Σύμβασις καλλιεργείας κτήματος ἐν Νάξῳ, ως «μισιάρικου»,

ἐν 195a, σ. 235 - 236.

«...εὐρισκόμενα τὰ δύο μέρη ταῦτα: πρῶτο μὲν ὁ Δ. Μ., τὸ δὲ ἄλλο μέρος ὁ Γ. Γ. ὅμαδι μὲ τὴν συνβίᾳν του τὴν Καλλιθέαν καὶ τὰ δύο μέρη εἰς σὲ ὄνομα παντικίου, λέγοντας ὁ αὐτὸς Γ. ὅτι τοῦτος ἔχει ἔνα κομμάτι χωράφι ἀπὸ πονηρίου τῆς γυναικας του. . . Γάρ τοι μέτρο πρᾶμα ως καθὼς εὐρίσκεται καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸν πονηρίον τὰ ἐκδύεται ὁ αὐτὸς Γ. καὶ ἐντέρει καὶ παραδίνει το εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἐξοντίαν τοῦ Δ. καὶ τῶν κληρονόμων του, τὸ δόποιον τοῦ τὸ δίνει διὰ παντίκη, νὰ τὸ δουλεύῃ κατὰ τὴν τάξιν τῶν παντικίων δόλονδην, τὸ δόποιο τὰ γυναικεῖλη, καὶ ὅτι διάφορον ἐξαποστείλει ὁ θεὸς σὲ κρασὶ ἢ σὲ ἄλλην ἵτρωμα, νὰ παίρῃ ὁ καθένας τὴν ἐμισή, ἔτζι αὐτοί, ἔτζι οἱ κληρονόμοι τως καὶ διὰ τιμὴν καὶ πληρωμὴν τοῦ ἄνωθι παντικίου διὰ τὸ λεγόμενον πρᾶμα ἔδωσε ὁ Δ. εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Γ. καὶ τῆς συνβίᾳς του κάρτα πέντε... ως καθὼς ἐσυνιβάστησαν ἀνάμεσόν τως καὶ κράζεται πληρωμένη καὶ σατζαφαρισμένη ἥγονν εἰς τὸ ἔνα τετάρτι ἀπὸ πᾶσα τέσσερα τοῦ πραμάτου δόλονοῦ, ἥγονν εἰς τὴν πάρτην ποὺ ἐξουσίαζεν ὁ Γ. καὶ ἡ γυνή του καὶ ὅπότε καιρὸν ἥθελε γυρέψει ὁ Γ. καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ τὰ μοιούσοντ, νὰ μὴν ἔχοντ εξουσία, μόνον ἃς εἴραι ἀνάμεσον τως πάντοτες... Ὁ ἀλληλογίγας νὰ τὸ πληρώη...».

49 - 193β

1676. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας,

ἐν 56a, σ. 96 - 99.

(Ἐκ τῆς ἀποφάσεως συνάγεται, ὅτι ἐν Μυκόνῳ δὲν ἔσχεν ὁ θεσμὸς τῆς συεισφορᾶς τῆς προικός, τοῦ κληρονομικοῦ μεριδίου τῶν προικισθεισῶν θυγατέ-

